

foto Jana Matěásková

Milý čtenáři!

Je okurková sezóna. V Brně řeší jestli jejich primátorka fetuje a jinde to není lepší. Přesto je článků do Trosečníka dost a dost.

Také můj druhý e-zin, *Fefičoviny*, si zachoval svoji „tloušťku“ i přes léto a mne napadlo dát vám zase jedno číslo na ochutnávku, jestli nehcete dostávat i jej. Jeho nápní jsou sice hlavně zprávy z Prahy, z levého břehu vltavského, ale třeba by vás něco zaujalo. Pokud se vám bude líbit, napište, přiřadím vás na seznam a budete mít víc čtení. Tak... hezké léto... 😊

Turnovské kulturní tipy:

pátek 11. srpna od 19 hodin před Střelnicí

Jen tak na pohodu

Dva zralí, country a folkem ošlehaní muži Pepe Košťák a Jirka Vávra se rozhodli na stará kolena přidat trošku toho rocku. Na to, jak se jim to akusticky, pouze za pomoci dvou kytar daří, jste srdečně zváni si poslechnout.

sobota 12. srpna od 19 hodin před Střelnicí
Mandragora

středa 16. srpna od 19 hodin, Střelnice

Opona Nahoru

Osud v podobě závěti svede do chátrajícího divadla pět žen Michaelova života – dceru Terezu, výkonnou asistentku Sharon, matku Bety, partnerku Jackie a exmanželku Pam. Mají před sebou nelehký úkol, postavit divadlo opět na nohy, tak jak si to nebožtík přál. Zvládnou to? Překonají rozdíly mezi sebou nebo všechno dopadne úplně jinak? Chytlavá komedie plná nečekaných zvrátů a překvapivých situací z pera výborného britského autora Petera Quiltera. Komorní scéna pod širým nebem. V případě nepříznivého počasí se akce uskuteční na velkém sále Střelnice.

pátek 18. srpna od 19 hodin před Střelnicí
Makule

sobota 19. srpna od 19 hodin před Střelnicí

Klaunské divadlo Jeníčka a Mařenky: O červené Karkulce

Pohádku O červené Karkulce všichni dobře znají. Klauni Jeníček s Mařenkou jí však znají trochu jinak.

Jak by to vypadalo, kdyby vlk byl vegetarián? Nebo kdyby si babička vlka nechala coby domácí zvíře? Nebo kdyby Karkulka cestou snědla a vypila všechno, co bylo v košíku? Klauniáda s prvky loutkového divadla je určena dětem i jejich rodičům.

26. srpna od 16.30 v Husově sboru Církve Československé husitské
Koncert Kvarteta učitelů ZUŠ Turnov

V rámci XXIII. ročníku Letních koncertů vážné hudby pořádá Spolek rodáků a přátel Turnova koncert Kvarteta učitelů ZUŠ Turnov, pod vedením Bohuslava Lédla. Jednotné vstupné je 100,-Kč.

Benzinové a naftové šílenství

Čas od času mě večer burcuje rozhlasové a novinové zprávy o tom, jak bude příští den zdražen benzin a nafta. Někdy o desetník, jindy o padesátník; a na základě toho se ihned vyjadřuje řada „expertů“ o tom, jak to ovlivní nejen naše rodinné rozpočty, ale hlavně náklady dopravců, potažmo hospodářství celého našeho státu. A hlavně, jak budeme muset všichni šetřit. Pak jdu ale ráno městem zaplněným auty, jejichž řidiči je odstavují na parkovištích, kde s běžícími motory čtou noviny, telefonují, nebo jen čekají. Když se jich zeptáte, proč jim vrčí motor naprázdno, většinou dostanete odpověď: „No přece kvůli klimošce...“

Zpětně jsem si vzpomněl na starostlivost naší vlády v době koronaviru o životy herců a zpěváků, kteří v té chvíli neměli ani co do úst. Zvláště, když nám pak mnozí z nich k našemu překvapení prezentovali na veřejných sítích fotky ze svých nákladných zahraničních dovolených. Jsme jako Afghánistán, nebo spíše Absurdistán?

/ O. Grund, Turnov

turnovsko

VALDŠTEJN – Ani v srpnu není na Valdštejně nouze o kulturní akce. Hned druhý víkend se mohou lidé těšit na další ročník Hradozámeckého odpoledne (12. 8.), kombinující ukázkou historických tanců 19. století v podání liberecké skupiny The Wings a dětská loutková představení souboru Popelka z Lomnice nad Popelkou.

V neděli 13. a 27. srpna se na hrad vrátí hraběnka Izabela Kateřina z Harrachu, která návštěvníky seznámí nejen se svým manželem a zároveň nejslavnějším majitelem hradu Albrechtem z Valdštejna. S ním bude spojen i třetí srpnový víkend (19. – 20. 8.), kdy se uskuteční zbrusu nová akce s názvem Valdštejnova smrt na Valdštejně.

Celý víkend se budou střídát šermířská vystoupení skupiny Bibus Spiritus, představující poslední momenty života slavného frýdlantského vévody, s historickou hudbou, kterou zajistí skupiny Tibia Pragensis (19. 8.) a Adamant (20. 8.). Téma Albrechta z Valdštejna vhodně doplní i panelová výstava, která je na druhém hradním nádvoří k vidění od začátku července. Z hudebních vystoupení jmenujme multiinstrumentalistu Lukáše Pelce, který ve dnech 14. – 18. srpna bude v kapli vytvářet chorální hudební kulisu a zpříjemní návštěvníkům prohlídky hradu. Poslední srpnový víkend se uskuteční celostátní akce Hradozámecká noc (26. 8.), se scénickými kostýmovými prohlídkami a hudebním doprovodem, a také rozloučení s prázdninami v podobě Pohádkové neděle na Valdštejně (27. 8.). Tato akce ve spolupráci s Městskou knihovnou Antonína Marka Turnov bude zahrnovat čtení z oblíbených dětských knížek, loutkové divadlo i tvořivou výtvarnou dílnu. Podrobnější info k jednotlivým akcím na www.hrad-valdstejn.cz. V srpnu je otevírací doba od 9:00 do 17:30 (poslední vstup do areálu je v 17:30). (Radim Štícha, TPCR)

SVIJANY –

Hřiště ve Svijanech
19. 8. 2023
od 14 hodin

**SVIJANSKÉ
PIVOBRANÍ**

14.00 - 15.00 HLAHOL
15.30 - 16.30 KABÁT REVIVAL
17.10 - 18.20 DIVÁ BÁRA
19.00 - 20.20 ZZ TOP REV. BRNO
21.00 - 24.00 ADAPTACE

Co dalšího na vás čeká?

- Tradiční svijanské pivo čepované profesionály z pivovaru
- Mnoho druhů nepasterovaného i nefiltrovaného piva
- Gastronomické speciality
- Krytý stan s posezením
- Dětské atrakce **ZDARMA**

OBEC SVIJANY a PIVOVAR SVIJANY
pořádají Svijanské pivobraní.

VSTUPNÉ:
Dospělí - 150 Kč
Seniori 65+ let, ZTP - 70 Kč
Děti do 15 let - zdarma

www.pivovarsvijany.cz

TROSKY – Léto na Troskách:

semily

Semilské kulturní tipy:

11. srpna od 19.30, Park Ostrov

HONZA KŘÍŽEK / SUFFERING SOULS

Honza Křížek se svou kapelou představí průřez skrz svoji hudební kariéru. Zakladatel a bývalý frontman Walk Choc Ice, který později hrál a spolupracoval s Blue Effect, Koller Bandem, Annou K., Měky Žbirkou nebo Ivanem Králem, zpěvák a frontman je šestým rokem na sólové dráze. V rockovém nářezu bude pokračovat místní kapela Suffering Souls se zpěvačkou Nikitou. V případě špatného počasí se zábava přesune do KC Golf.

17. srpen, 17.00, Muzeum a Pojizerská galerie Semily

LÉČITELÉ JIZERSKÝCH HOR, KRKONOŠ A ČESKÉHO RÁJE

Přednáška Tomáše Chvátala věnovaná léčitelům z nedalekého okolí.

18. srpna – 24. září, Muzeum a Pojizerská galerie Semily

JIŘÍ SRNA – KARIKATURY

Jiří Srna (*1957 v Praze) je výtvarník, grafik, malíř, kreslíř, karikaturista, fotograf a profesí lékař. Je členem České unie karikaturistů a Unie výtvarných umělců ČR. Žije a tvoří v Jablonci nad Nisou.

Studoval na gymnáziu v Turnově, kde ho na výtvarnou dráhu nasměroval kubistický malíř Dalibor Matouš. Poté vystudoval Lékařskou fakultu v Hradci Králové a studoval malbu a grafiku na Technické univerzitě v Liberci. K jeho koníčkům patří rybaření a muzika, hraje na kontrabas, kytaru, banjo a akordeon. Hrál v country kapele *Bluegrass trio* s Ivo Horákem a Rudou Baňasem.

do Borku

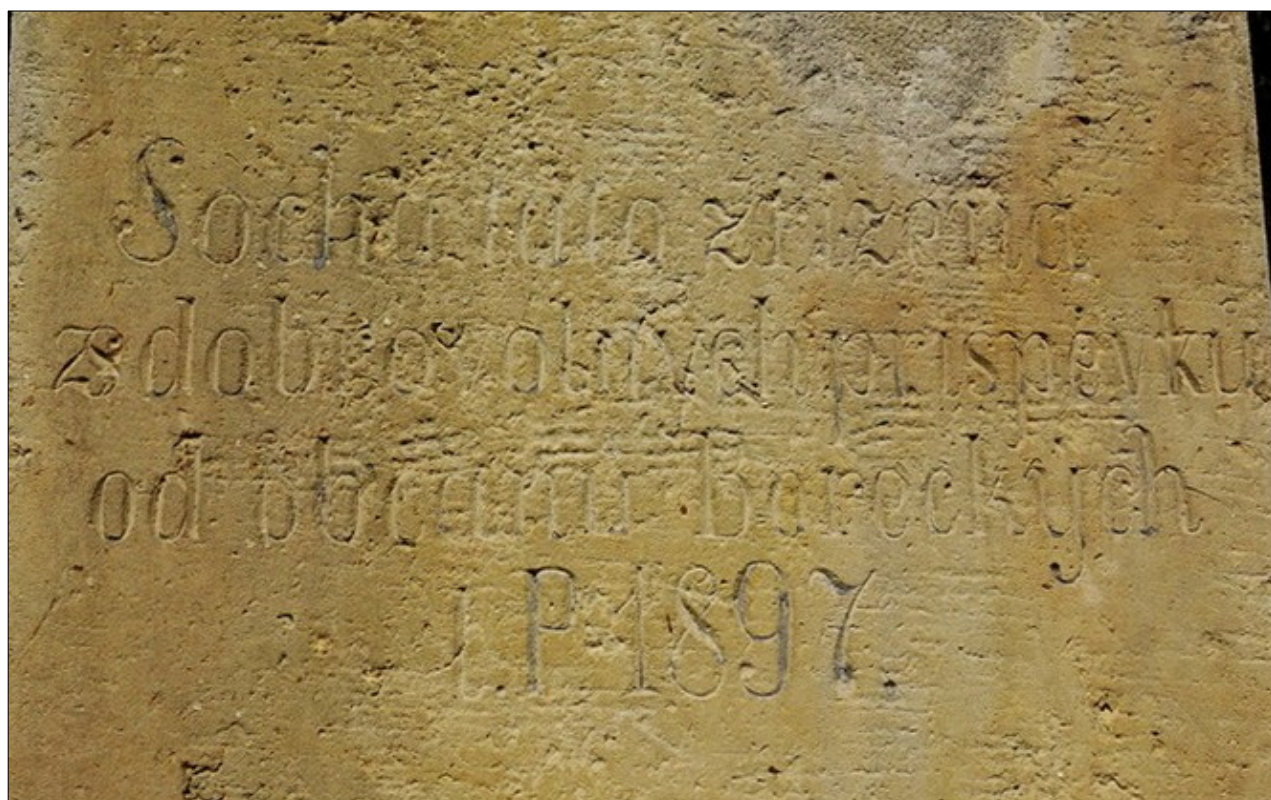
Borek je vlastně jen pár domečků kolem silnice I/35. Za řeč stojí ikonické nádraží, hospoda a nově motomuzeum. Ve 13 domech (údaj 2011) žije 27 lidí (údaj 2021). Borek – nikoli Borek pod Troskami, tak se jmenuje jen železniční zastávka – leží na katastrálním území Hnanice pod Troskami, obě vsi, společně s Bohuslaví, Doubravicí, Hrubou Skálou, Krčkovicemi, Rokytnicí a Želejovem, spadají pod obec Hrubá Skála.

První písemná zmínka
o Borku je z roku 1543.

Je tu jediná památka, so-
cha Panny Marie. Špatně
se fotí, skoro se ta tuhle
fotku omlouvám. Lepší je
obrázek zadní strany so-
klu. Je na ní mimo datace
1897 vidět, že pan sochař
měl trochu potáže s pra-
vopisem (s/z). Autorem
skulptury je Alois Khun,
sochař z Vojic.

Chtěl jsem tu napsat pár
slov o něm, ale zjistil jsem,
že to je pěkná detektivka.
Našel jsem totiž sochaře
Aloise Khuny tři. Podle
datace sochy a námětu si
myslím, že jde o toho nej-
staršího (*snad 1853 ve Vo-
jicích 72*). Nabízí se napsat
o Khunech samostatný
text, tak to nechám na
příště do „*Jičínska*.“

Jednou ze dvou atrakcí Borku je Motomuzeum, kde si můžete prohlédnout přes 80 exponátů historických motocyklů z 30.–70. let minulého století. Ve sbírce se nacházejí motocykly zvučných jmen jako Jawa, ČZ a Praha, ale i těch méně známých – Ogar, Manet, Achilles a další.

Ze zahraničních značek jsou zde k vidění zástupci německých, anglických, italských i amerických značek – DKW, NSU, Zuendapp, Standard, Ariel, BSA, D-RAD, Triumph, Indian, Harley-Davidson, Moto-Guzzi a mnoho dalších. Těšit se však můžete také na ukázky historických kol, motokol a třeba zde najdete i koloběžku nebo dětské kolo, na kterém jste v dětství jezdili.

V srpnu je muzeum otevřeno denně mezi 9. a 17. hodinou, v září je provozní doba úterý - neděle 10 – 17 hodin, pak je muzeum uzavřeno. Dospělí platí vstup 80 Kč, děti 40 Kč. Popravdě, není to moje téma, ale udělal jsem si aspoň fotku...

Tedy – přejít v Borku silnici, to je někdy problém na dvě tři minuty...

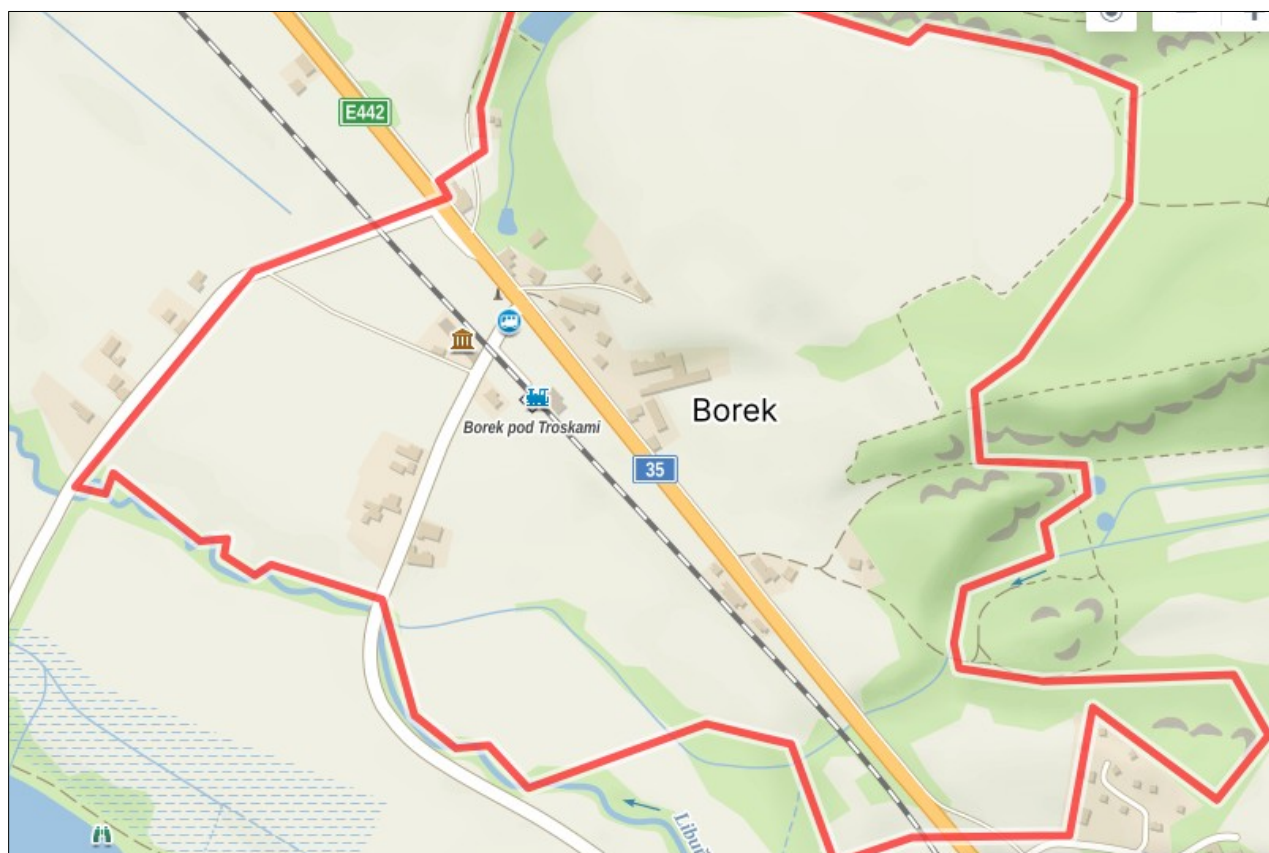
Na té druhé straně je bývalá hospoda, součástí objektu je ale otevřená Zmrzlina v Ráji.

Dal jsem si – už jen proto, že tu prodávala hezká slečna – zmrzku rakytník + vanilka, protože rakytníkovou zmrzlinu jsem ještě neměl. No, myslím, že jsem si měl dát tu karmelo-višňovou...

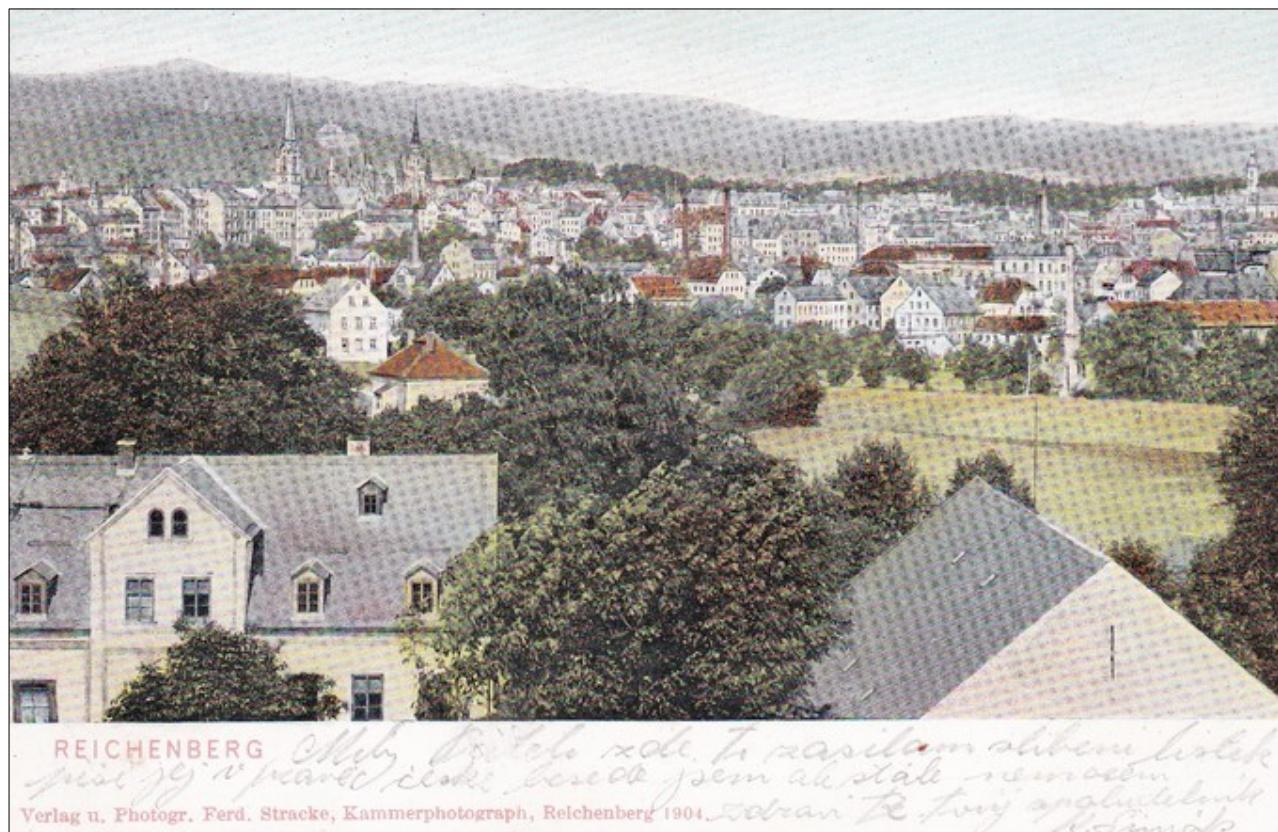
Zmrzlinárnu můžu směle nazvat druhou atrakcí Borku, bylo tu hodně cyklistů a i pár aut zastavilo. Asi sem ještě někdy zajedu, cyklostezka z Ktové je fajn.

Z Borku se – jak je všeobecně známo – chodí na Trosky, ale vydat se odtud můžete i do Boreckých skal, nebo k rybníkům a do Podtroseckého údolí. Howgh!

Frydštejn v Českém Ráji. Müllerův turistický hostinec s rozhlednou. Z facebooku Vladimíra Dvořáka

Reichenberg. Verlag u. Photogr. Ferd. Stracke, Kammerphotograph, Reichenberg 1904. Ze sbírky Václava Mikuleho

**JIČÍN. Prachovské skály.
Císařská chodba.
L. & P., Praha – 1918
Ze sbírky Václava Mikuleho**

jičín

Rada města doporučila Zastupitelstvu města schválit Koncepti břehů Cidliny. Více než stostránkový dokument komplexně pojednává o celém toku řeky na území Jičína. Příští zasedání zastupitelstva se uskuteční 20. září.

Koncepce břehů Cidliny je vize města o kvalitním rozvoji prostoru řeky jako významném veřejném prostoru. Koncepce nepojednává pouze o samotných březích, ale také o navazujících oblastech. Cílem je vytvořit z těchto prostranství kvalitní, fungující veřejný prostor.

Řeka protíná území Jičína přibližně v délce pěti kilometrů, během nichž se výrazně mění charakter břehů – zatímco na severu řeka na území Jičína vchází zahrádkářskou osadu, a tedy břehy mají přírodní charakter, střední tok je naopak charakteristický hustou zástavbou a regulacemi, které vznikly ve 20. letech 20. století.

V koncepci jsou také navrženy postupy, jak lze dosáhnout stanovených záměrů. Vzhledem k vlastnickým vztahům bude nezbytná spolupráce samosprávy, občanů, dotčených organizací, odborníků a podnikatelského sektoru. (jir, Jičín)

HARRACHOV – Hotel Praha

V několika posledních letech probíhá v blízkosti současné restaurace Praha čilý stavební ruch. Ihned za budovou restaurace byly postupně vybudovány tři apartmánové domy, v loňském roce byl odstraněn dřevěný přístavek a na jeho místě zvolna vzniká nová budova.

V souvislosti s těmito významnými změnami bych vás rád seznámil s historií původního objektu.

Podle průzkumu, který byl v květnu 1963 proveden firmou *Obchodní projekt Brno*, a na základě záznamů z archivu byl původní objekt vystaven již v druhé polovině 18. století. Jedná se tedy o jednu z nejstarších, ne-li vůbec nejstarší budovu v oblasti středu Harrachova, resp. Nového Světa. Hotel Praha se nachází na pravém břehu Kamenice. Původně zde byla hospodářská budova se stájemi pro dobytek. Velké množství luk v okolí poskytovalo kvalitní pastvu pro hospodářská zvířata.

Již v polovině 19. století začíná poskytovat ubytování i stravování. V nejstarším dochovaném prospektu z roku 1898 doporučuje majitel Rudolf Erben restauraci a pension *Waldheim (Lesní domov)* následujícím způsobem:

„Mimořádně dobré rodinné ubytování se stravou i bez, uznávaná výborná kuchyně, vlastní mléčné hospodářství. V blízkosti lesa, nádherné výhledy, pěkné verandy, zahrada a park.“

Waldheim koncem 19. století s pasoucím se dobytkem a prvními turisty

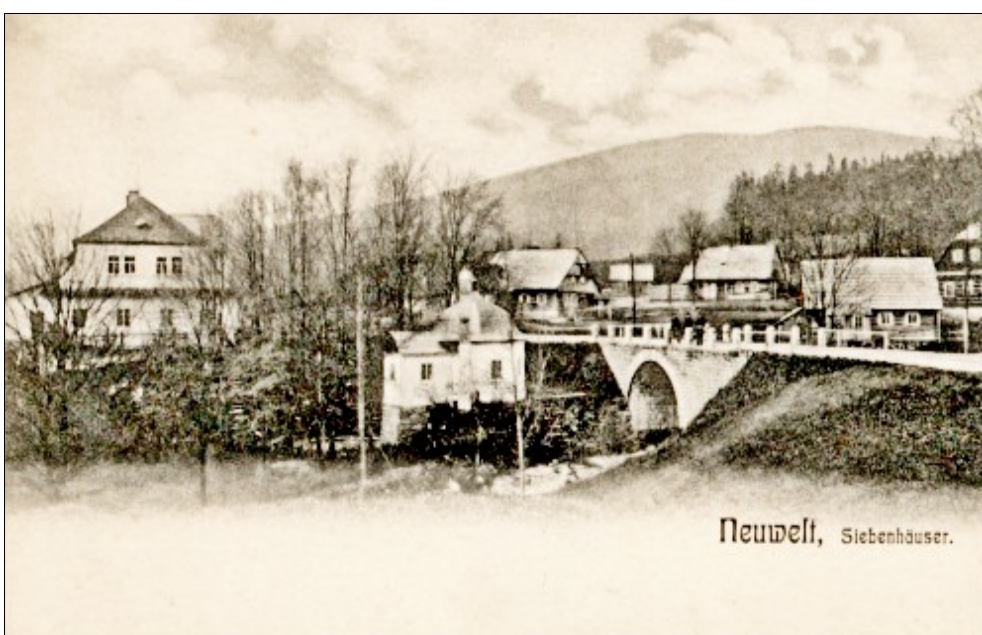

**Koňský povoz sledují hosté z balkonu
i z restaurační zahrádky**

V roce 1910 majitel přistavuje na jižní straně směrem ke Kamenici verandu. Okolo roku 1910 přechází *Waldheim* do majetku rodiny Haney. Karl Haney vlastnil na Novém Světě „obchodní dům“ s galanterií, sportovním zbožím, obuví a vydavatelstvím pohlednic (stavení na křižovatce nad současnou školkou). Emil Haney se stal majitelem ubytovacího a stravovacího zařízení a to také podle svého jména pojmenoval. V reklamním prospektu z roku 1922 nabízí hotel Haney „10 příjemných vytápěných pokojů s 30 postelemi, příjemný pobyt pro lázeňské hosty, zimní sportovce a turisty. Vlastní louka ku cvičením na lyžích, školní a studentská noclehárna“. Ta byla umístěna ve vedlejší dřevěné přístavbě a nabízela levné ubytování.

Velice zajímavým objektem je altánek nebo kaplička, která stávala přímo u řeky Kamenice. Ve 20. a 30. letech minulého století hoteliér Haney pořádal na podiu vedle objektu pravidelné taneční a hudební večery. Hudba hrála přímo u kapličky a na dřevěných terasách se bavili a tancovali hosté. Účel vlastní stavby není zcela známý, ale podle pamětníků se mu též říkalo *Wasseranstalt*, což nasvědčuje tomu, že byl využíván jako vodárna pro objekt hotelu. Po válce již sloužil pouze jako skladiště a cíl dobrodružných výprav mládeže. Počátkem 70. let zanikl.

Rodina Haney vlastnila a provozovala hotel i nadále. Po smrti Emila se majitelkou stala jeho žena Josefina, která ho pravděpodobně roku 1937 prodává. Hotel se prvně dostává do českých rukou. Hoteliér Antonín František Cerha dává hotelu jméno *Praha*. V německém prospektu je uveden *Hotel Prag*, 10 pokojů

Neuwelt, Siebenhäuser.

Hotel v roce 1900 již s kapličkou u Kamenice

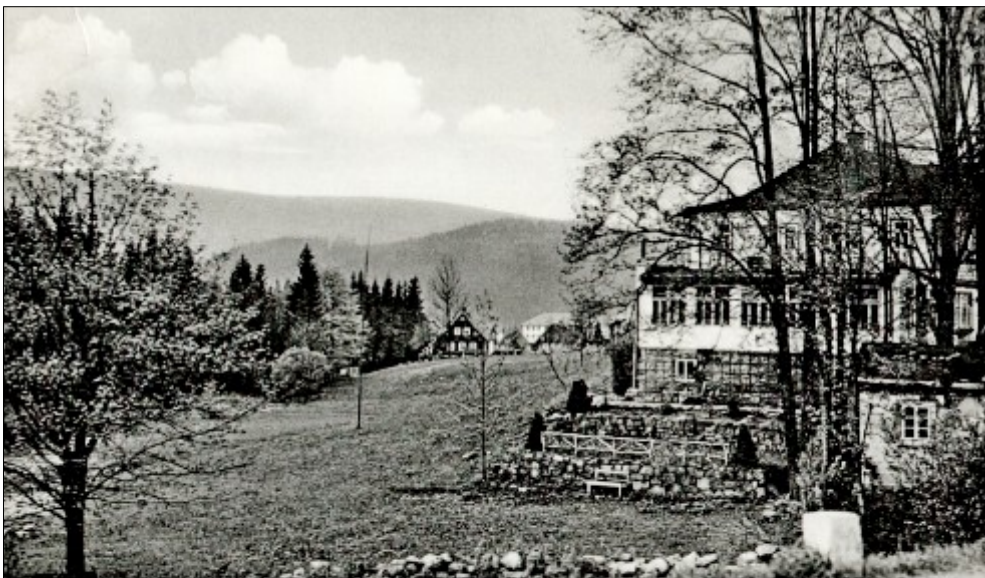

Neuwelt-Siebenhäuser (Riesengebirge).

**Stejný záběr zhruba o 5 let později.
Hotel byl rozšířen v patře a přibyl zadní trakt**

Po roce 1910. Již s verandou

Okolí hotelu, terasy a cvičná louka pro lyžaře

Pohled na hotel Haney s ubytovnou přes řeku Kamenici

a 30 lůžek. Na fasádě hotelu je však již český nápis *Hotel Praha*. Je to velice krátká epizoda a v roce 1938, po okupaci, se majitelem stává Anton Tilly. Na budově i pohlednicích a reklamních prospektech se objevuje nový název *Caffee Tilly*.

Po válce je hotel nějaký čas mimo provoz a probíhá zde výkup a prodej mléka. Ten se pak přesune do vedlejšího domu (dnes Janouškovi). Při drobných opravách dochází k demolici dřevěné přístavby, kde byla dříve studentská ubytovna. Prvními poválečnými provozovateli se stali Ludmila a Miloslav Bartošovi. Hotel měl 12 pokojů a 32 lůžek. Počátkem 50. let hotel přechází pod Restaurace a jídelny Turnov.

Část pokojů je přeměněna na zaměstnanecké a pro hosty je dle katalogu k dispozici 15 lůžek. Restaurace je zařazena do III. cenové skupiny. V roce 1951 byl přistaven směrem k lesu přístavek, kde vzniklo sociální zařízení.

Hosté tráví volno u kapličky

Café Tilly, Harrachsdorf / Riesengeb. (Sudetengau)

Cafe Tilly v roce 1943 s upravenou zahradní restaurací

V roce 1952 pak v místě bývalé ubytovny dřevěné kůlny. Podle již zmiňovaného průzkumu z roku 1963 je celá budova ve špatném stavu. „Nejbližší okolí hotelu je neupravené, ze zadní strany zasypáváno popelem a škvárou z kotelny, okolí znečištěno různými odpady a nepůsobí na návštěvníky dobrým dojmem. Vzhledem ke stáří a stavu konstrukcí se nedoporučuje u objektu provádět větší rekonstrukce a určuje se na dožití... Nutné opravy se odhadují na 70 tis. Kč.“

Až do roku 1989 patřila restaurace *Praha* pod Interhotely Krkonoše. Ubytovací část se postupně změnila na zaměstnanecké byty a v provozu zůstala pouze restaurace.

Hotel Praha v roce 1960, kdy patřil pod Restaurace a jídelny Turnov

Zájezd turistů ROH autobusem RTO s vlekem

Po privatizaci počátkem devadesátých let se vystřídalo množství provozovatelů. Přestože byl hotel již před 60 lety určen k dožití, je provozován dál a díky kvalitním službám je i dnes jedním z nejoblíbenějších restauračních zařízení v Harrachově. V okolí se již nepasou krávy, ale jezdí sem majitelé apartmánových bytů, po silnici nejede koňské spřežení, ale jedno auto za druhým. Přes to všechno chce současný majitel pan Korbout zachovat historickou budovu i po nutné rekonstrukci v původním vzhledu. A to je jistě na závěr velice příjemná zpráva.

/ Stanislav Slavík, Harrachovský zpravodaj

Zima 1970, jeden z posledních snímků s kapličkou

Restaurace Praha v roce 1983

Zemřela sólistka baletu libereckého divadla Jarmila Jarošová

Divadlo F. X. Šaldy Liberec oznámilo zprávu o úmrtí emeritní sólistky libereckého baletu a taneční pedagožky paní Jarmily Jarošové. Na věčnost odešla v 93 letech v Domově pro seniory ve Vratislavicích nad Nisou. Poslední rozloučení proběhlo 9. srpna v 10 hodin v malé obřadní síni libereckého krematoria.

Jarmila Jarošová naplno zahájila svou uměleckou kariéru v Zemském oblastním divadle (nynějším Divadle F. X. Šaldy) ihned po válce v roce 1945. Měla veliký talent k interpretaci klasických baletních rolí, které se během její taneční dráhy objevovaly na repertoáru.

Tančila například Šípkovou Růženku, Šeherezádu, Sněhurku a mnoho dalších překrásných rolí. Tanec ji celoživotně naplňoval a proto se rozhodla předávat své zkušenosti mladší generaci. Do svých sedmdesáti sedmi let vedla baletní školu při Divadle F. X. Šaldy, během této záslužné činnosti prošlo školou tisíce dětí. (Foto: Vlasta Bergmanová)

 # Socha Madony s Ježíškem se vrátila do Arnultovic v Novém Boru

Barokní socha Panny Marie z roku 1743 se po téměř roční opravě vrátila do Arnultovic v Novém Boru.

Nejenže je památkově chráněná socha jako nová, ale dokonce v restaurátorské dílně i o něco povyrostla. Navíc se po svém návratu na křižovatku ulic Havlíčkova a Generála Svobody přesunula zhruba o metr na jiné místo. „Původně jednou svou polovinou zasahovala na soukromý pozemek, nyní stojí už jen na městském pozemku,“ vysvětlila změnu umístění Magdaléna Riedelová ze správy památek města.

Socha Madony držící Ježíška už nebyla v dobrém stavu, kvůli její záchraně ji novoborská radnice nechala vloni na podzim převést k restaurátorovi Janu Fedorčákovi. Ten si s ní pohrál do detailu. Kompletně ji očistil, zpevnil její povrch a poškozené části doplnil kamennou plombou z přírodního materiálu. Doplnil také chybějící atributy jako například svatozáře u obou postav nebo latinský křížek do jablka, které drží Ježíšek. „Socha se navíc zvýšila o jeden kamenný stupeň podstavce, jenž byl původně zasypaný a objevili jsme ho až při přesunu do restaurátorské dílny,“ doplnila Magdaléna Riedelová.

Město vyšla rozsáhlá obnova na 350 tisíc korun.

Socha Panny Marie s reliéfní výzdobou podstavce od neznámého autora pochází podle nápisu na zadní straně soklu z roku 1743. Jako hodnotný doklad plastiky vrcholného baroka v severních Čechách byla zařazena mezi památkově chráněné objekty v roce 1958.

Socha je umístěna na čtvercovém

soklu s hranolovým nástavcem, ukončeným profilovanou římsou ve střední části segmentovitě prohnutou. Na čelní stěně je žena, klečící u klekátka s rukama zkrříženýma na prsou. Vlevo je klečící muž s levou rukou na hrudi, pravou ruku má svěšenou. Na pravé straně je klečící muž.

Na nástavci profilovaného soklu stojí Madona v podživotní velikosti, v bohatě členěném rozevlátém rouchu, s bohatým našasením a uzlem na pravé straně. Ježíšek jí spočívá na pravé paži, přidržován levou matčinou rukou, drží oběma rukama jablko. Madona má rozpuštěné vlasy, s volně spuštěnou rouškou na vlasech, přehozenou dozadu.

Text i foto: Město Nový Bor

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Raspenavě se opravuje, přispěl i kraj

Kostel v Raspenavě na Frýdlantsku byl postaven na počátku 19. století v neobarokním slohu. Stojí na místě, kde původně stával raně gotický kostelík, jehož existenci v roce 2012 doložily archeologické vykopávky.

Liberecký kraj podpořil obnovu střechy památky od roku 2021 individuálními dotacemi ve výši 2,25 milionu korun. „Kostel Nanebevzetí Panny Marie je díky aktivitě farnosti, faráři Pavlovi Andršovi a všem, kteří mu pomáhají, navštěvovaným duchovním stánkem. Konají se tu každoročně také krásné koncerty a setkání a jsem moc ráda, že se i díky kraji postupně obnovuje,“ uvedla Květa Vinklátová, náměstkyně hejtmana Libereckého kaje.

Gotický kostel byl ve 2. polovině 17. století barokně přestavěn. O dvě století později však přestal rostou obci dostačovat. Tamní továrník Gustav von Richter proto financoval stavbu nového kostela. Z původního byla zachována jen věž a části vnitřního zařízení, například hlavní oltář nebo varhanní skříň.

Nová svatyně v přechodném stylu mezi novobarokem a secesí vznikla podle projektu liberecké kanceláře Gustav Sachers Söhne. Přestavby bylo využito i k obrácení kostela tak, aby průčelí směřovalo k hlavní silnici. Interiér vymaloval v letech 1912–13 Karl Krattner z Chrastavy.

V závěru již zmiňovaného roku 2012 se Raspenava stala místem unikátního archeologického nálezu – při výkopech pro stavbu kanalizace archeologové našli základy gotického kostela, jehož stáří spadá do 14. nebo 15. století.

Podarilo se jim odkrýt roh jeho sakristie, část zdi obklopující kostel a pohřebiště čítající 40 velmi zachovalých kosterních pozůstatků. Archeologům se tak podařilo objevit první středověký kostel na Frýdlantsku.

(Anna Vašková, Liberecký kraj)

Tragédie na libereckém úřadě: Šéf oddělení spáchal sebevraždu, z jeho posledních slov mrazí

Zemřel vedoucí oddělení cestovního ruchu na Krajském úřadě Libereckého kraje Jakub Šeps. Začátkem týdne spáchal sebevraždu. O tragické zprávě informovala jeho rodina na Facebooku, kde Šeps zanechal dopis na rozloučenou.

Za rozhodnutím Jakuba Šepse ukončit svůj život stála zřejmě únava z pracovního nasazení. „Tento příběh je pravdivý, čtete, šířte dál v médiích i kdekoliv jinde, ptejte se na otázky, jak to, že tohle celé bylo možné? Proč že nezafungovaly žádné kontrolní mechanismy? Kdo za to může? Proč je společnost pořád nastavená na extrémní výkon? Proč tolik stresu a nervů kvůli „jenom“ práci? Budu rád, když se situace na úřadě prošetří, nastaví se nápravná opatření, ale HLAVNĚ – ať už se tento příběh nemusí opakovat,“ napsal Šeps v příspěvku, ke kterému připojil dokument, v němž popisuje svůj život i důvody, které ho k sebevraždě vedly.

„Rozhodl jsem se zvážit všechna pro a proti a rozhodl se to ukončit. Další působení v tomhle světě mi už nedává žádný smysl. Možná to je zbabělé, ale možná to je naopak hrdinské,“ napsal Šeps v dopise na rozloučenou s tím, že poslední týdnů vlastně jen tak přežíval.

V dopise, ve kterém mimo jiné zmiňuje šikanu od nadřízených nebo chaotické podmínky v práci, uvedl, že si nepřeje pohřeb. Poděkoval v něm rodině, kamarádům a i některým kolegům.

Sám se popsal jako „kluk zamilovaný do cestování, objevování – nových zemí, chutí, vůní, lidí, řečí, informací a vlastně skoro všech krás, co svět nabízí. Oficiálně mladý státní úředník, který si svým workoholismem zničil zdraví a skončil na konci. Také muž, který měl velký smysl pro spravedlnost, pravdomluvnost a nebojící projevit své city. A samozřejmě chlapec svérázný a často chodící po ještě nevyšlapaných cestičkách – z nichž některé končily neúspěchem“.

O jeho úmrtí informoval na svých stránkách také Liberecký kraj. „Začátkem tohoto týdne nás navždy opustil kolega Jakub Šeps. Pracoval na krajském úřadě jako vedoucí oddělení cestovního ruchu. V této oblasti pro Liberecký kraj udělal mnohé,“ píše se na stránkách kraje.

Na tragickou zprávu reagoval na Twitteru mimo jiné herec Jakub Wehrenberg.

„Nemám slov. Člověk, kterého jsem poznal při natáčení Karavanu i Hospod, který mi moc pomohl, už dál nemohl a rozhodl se odejít. Ten příběh je děsivý a věřím, že o něm ještě uslyšíte,“ napsal Wehrenberg. „Au,“ komentoval starosta Řeporyjí Pavel Novotný.

„Byl to můj pan šéf na praxích, celé loňské léto. Bolí to, byl to skvělý, pozitivní člověk, který chtěl cestovní ruch zlepšit, posunout ho dál. Doufám, že přístup vedení Libereckého kraje prozkoumají,“ uvedla v komentářích jedna z uživatelék.

(CNN Prima News)

Liberecký kraj nechá kvůli sebevraždě úředníka zkontrolovat krajský úřad inspektorátem práce. Prověří také, zda nejsou zaměstnanci úřadu přetěžováni. V tiskové zprávě to v pondělí uvedl hejtman kraje Martin Půta.

K žádosti o kontrolu vede kraj nedávné úmrtí bývalého vedoucího oddělení cestovního ruchu Jakuba Šepse a jeho dopis na rozloučenou, který je dostupný na internetu. V něm se označil za workholika, který za tři roky práce na kraji měl 1177 hodin přesčasů, což by vydalo na dalšího půl roku běžné práce. K sebevraždě se rozhodl úředník podle svého vyjádření poté, co měl skončit na pozici vedoucího, kde byl jako záskok za kolegyni, jež byla na mateřské dovolené. A od kraje nedostal nabídku práce, kterou by považoval za adekvátní. „Mé myšlenky jsou s rodinou Jakuba Šepse. K této tragédii jsme se dnes jako politické vedení sešli s panem ředitelem (krajského úřadu René) Havlíkem na pravidelné poradě uvolněných radních a požádali jsme ho o prověření čerpání

přesčasových hodin a využívání fondu pracovní doby u zaměstnanců krajského úřadu. S analýzou se chceme důkladně seznámit,“ uvedl hejtman. Zároveň požádal inspektorát práce, aby na krajském úřadu Libereckého kraje provedl kontrolu. „S důrazem na dodržování zákoníku práce a toho, zdali zaměstnavatel plní všechny své povinnosti vůči zaměstnancům,“ dodal hejtman. Zesnulý úředník ve svém vyjádření také uvedl, že se v závěru svého působení na krajském úřadu stal obětí bossingu od vedoucího odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu. Ředitel krajského úřadu v dnešním vyjádření uvedl, že nic takového nezjistil. „Z jednání s vedoucím, panem Reném Brožem, a také celým odborem jednoznačně vyvstalo, že k žádné šikaně nebo bossingu na tomto odboru nedochází a nikdy nedocházelo,“ uvedl Havlík. Situaci nejen v odboru kultury, ale i celém úřadu by podle něj měl prověřit ještě audit, který zadal. "Je potřeba zdůraznit, že krajský úřad má svoje vlastní mechanismy, které mají za cíl nabídnout pomoc každému, kdo o ni požádá. Máme schránku důvěry, pravidelně zadáváme audity prověřující, zdali nejsou úředníci přetěžováni, nabízíme také odbornou a podpůrnou psychologickou pomoc,“ dodal Havlík. (Náš REGION)

mnichovo hradiště

V mnichovohradišťské sokolovně u pamětní desky plukovníka im. Vratislava Jandy představitelé města položili kytici.

Připomněli si tak 110 let od narození vojáka, který se stal obětí komunistické zvěle.

Narodil se 1. srpna 1913 v Úžicích na Mělnicku v rodině cukrovarnického dělníka. Po maturitě na reálném gymnasiu nastoupil v říjnu 1936 k 47. pěšímu pluku v Mladé Boleslavi. Absolvoval vojenskou akademii v Hranicích na Moravě v hodnosti poručíka pěchoty a do rozpuštění čs. armády v roce 1939 působil jako voják z povolání u hraničářského praporu v Děčíně.

V lednu 1940 začal pracovat jako úředník na Okresním úřadu v Mnichově Hradišti, v městě, kde v té době žili i jeho rodiče. V Mnichově Hradišti mimo jiné spravoval majetek rozpuštěného Sokola a také vedl stejnojmenný biograf. Současně se zapojil do odbojové činnosti (ÚVOD).

V roce 1942 jej Němci zatkli a věznili nejprve v Mladé Boleslavi, později na Pankráci. Soud v Drážďanech ho odsoudil k deseti letům těžkého žaláře. Prošel věznicemi v Chemnitz, Bambergu a Schweinfurtu. Z poslední jmenované se mu podařilo v dubnu 1945 uprchnout a připojit se k postupující americké armádě. Do Československa se vrátil až v srpnu 1945 poté, co se zotavil. Za svou činnost během německé okupace obdržel Československý válečný kříž 1939, Československou medaili Za chrabrost přednepřítelem a Československou vojenskou medaili Za zásluhy II. stupně.

V obnovené Československé armádě působil znovu jako voják z povolání. V tu dobu byl již čerstvým štábním kapitánem. 16. 5. 1949 byl zatčen a obviněn z přípravy ozbrojeného puče. Byla mu odňata hodnost štábního kapitána a následovalo vyloučení z armády. Smíšeným senátem Státního soudu v Praze byl odsouzen za zločin velezrady k trestu smrti. Žádosti jeho rodičů, snoubenky i dalších osob o zmírnění trestu prezident Klement Gottwald nevyhověl a Vratislav Janda byl dne 5. listopadu 1949 v 6:00 hodin v Praze na Pankráci popraven.

Rodiče Vratislava Jandy zemřeli v Mnichově Hradišti ve druhé polovině 60. let minulého století.

Rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 19. září 1990 byl Vratislav Janda plně rehabilitován a povýšen na plukovníka in memoriam.

(Jana Dumková, MMMH)

pozdní sběr

LIBEREC –

Malá výstavní síň ^ Liberec

Statutární město Liberec
srdečně zve Vás a Vaše přátele na zahájení výstavy

Vendulka Prchalová Shluky/ Clusters

v pátek **18/8/2023 v 17 hodin**

za účasti autorky

Úvodní slovo: PhDr. Mgr. Ivan Langr, Ph. D.,

Mgr. Michal Vaníček /kurátor/, Mgr. Jitka Mrázková

Výstava potrvá do 24. září 2023

Výstavu pořádá statutární město Liberec

LÉTO 2023

VRCHLABÍ
žije!

Klášterní kostel sv. Augustina

Barokní perla pod horami. Výklad na požádání.
Otevřeno: **1. 7. – 31. 8. 2023**
Út–Ne: 10:00–15:00
Vstupné dobrovolné

Prohlídky vrchlabských památek s průvodcem

Kam: interiér kostela sv. Vavřince a klášterního kostela, zámek a kaple Czernin-Morzinů
Kdy: každé pondělí – 11:00, 13:00 a 15:00
a každý čtvrtek – 11:00 a 13:00
1. 7. – 31. 8. 2023
Velikost skupiny: 2–20 osob
Cena: 100/70 Kč

Komentovaná prohlídka zámku a zámecké kaple

Kam: Zámek (vstupní hala, knihovna a rytířský sál) a Zámecká kaple Czernin-Morzinů
Kdy: každý čtvrtek v 15:00
13. 7. – 31. 8. 2023
Velikost skupiny: 2–20 osob
Cena: 50/30 Kč

ZÁSADA –

ZasTenRock

FESTIVAL, KTERÝ STOJÍ ZA TO PROŽÍT

19. 8. 2023 15 hod. ZÁSADA

ALEŠ BRIGHT PROJECT Krbeš Divokej Bill revival Street69
SHK DANGER SIX ROCKTOM WANASTOWI VJECY Revival
ORNAMENT

www.zastenrock.cz

#

Petr Dudek

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaj